

dustri, der kunde være Grund til at beskytte paa samme Maade som de Industrier, vi her beskyttede. Det var altsaa det ærede Medlems Standpunkt den Gang. Og naar hertil nu yderligere er kommet, at Venstres Politik, dets Erhvervs politik og Finanspolitik, har bragt os, som det ærede Medlem siger, ud i en Nødssituation uden Sidestykke, en fuldstændig hjælpeløs Situation, hvorledes vil det ærede Medlem saa kunne fastholde den Paastand, at det er umuligt at træffe en erhvervs politisk Foranstaltning, uden at dette samme Parti, hvis Erhvervs politik og Finanspolitik har bragt os ud i denne Sump, er enigt i denne Foranstaltning, som man netop træffer til Imødegaaelse af den Politik, som Partiet har ført? Saa skal altsaa dette Parti selv være enigt i det, dets Modstandere mener: at det har ført os ud i denne Sump? Og saa skal man ikke kunne træffe en Modforanstaltning uden at dette Parti er enigt i det? Nej, dersom Flertallet, de tre Partier her i Salen, er enige om det, vilde jeg se, om det Parti, som har lidt en saa forfærdelig Fiasko paa sin Erhvervs- og Finanspolitik, ustraffet skulde kunne blive ved at modsætte sig det, naar hele Folkets Flertal er for det. Det ærede Medlem har et stort Ansvar dør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det ærede Medlem Hr. Rode følte sig næsten krænkede over, at jeg tillod mig at spørge om det ærede Medlems Mening og Anskuelse om dette Forhold, og det ærede Medlem Hr. Mads Larsen rykkede det ærede Medlem Hr. Rode til Undsætning og mente, at det var rent forkert, at jeg fik i Sinde at spørge et Parti som det radikale om, hvad det vilde, og at jeg ikke vendte mine Spørgsmaal til min egen Regering. Men det ærede Medlem glemmer fuldstændig, at det er den nuværende Regerings Forslag, vi behandler, og det er disse Forslag, som er under Kritik fra de Herrer's Side. Naar jeg forsvare disse Forslag, som Regeringen har fremsat, og spørger de ærede Medlemmer fra den Side om, hvad de da vil sætte i Stedet, faar jeg ikke Svar. Det er Realiteten af denne Forhandling, at det ærede Medlem Hr. Rode siger, at han haaber paa, at der er Mulighed for, at efter et Valg kan Sindsstemningen blive saaledes, at Venstre gaar med til en Importregulering, og saa er det ærede Med-

lem klar, men før Venstre vil dette, er det ærede Medlem ikke klar. Jeg tror dog nok, at jeg har Lov til at sige, hvis det er et parlamentarisk Udtryk, at dette er et ynkeligt Standpunkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen talte om, at hans Regering havde fremsat Forslag, der var under Kritik, og det var i den Anledning, han havde talt i Dag. De Forslag, som for Øjeblikket behandles og er under Kritik, er det Forslag til Erhvervslivets Ophjælpning? Det er Forslag om Nedskaerter paa Finansloven, der paa visse Punkter vil ramme Erhvervslivet haardt, det er Forslag om Skatter, som Erhvervslivet paa ingen Maade er henrykt over, der er intet som helst vedrørende de økonomiske Tilstande i Landet i de Forslag, der her er Tale om. Dernæst ved det ærede Medlem, og det er det, han søger at forflygtige, at det er aldeles ikke den Omstændighed, at det er et Parti her i denne Sal, som er imod Importreguleringen, der gør efter min Opfattelse denne Sags Gennemførelse saa vanskelig, men det er den Omstændighed, at dette Parti repræsenterer en saa væsentlig Del af Landets Landbrug og Landbrugsekspor, og den Indflydelse, som dette har paa hele vort Næringsliv, og fordi det er min Opfattelse, at lige saa forkert, som det i den nuværende Situation vilde være at føre en agrarisk Politik imod Byerhvervene, lige saa forkert vilde det være, hvis man vilde forsøge at gennemtrumfe en Politik imod Landets bærende Erhverv. Det er denne særlige Situation, som gør Sagen saa vanskelig, men det er ogsaa derfor, jeg kan give min fuldkomne Tilslutning til de sidste Ord, som det ærede Medlem Hr. Holstein sagde: at hvis det skulde vise sig, at der var tre Partier her i Rigsdagen, som var villige til at gennemføre denne Sag, vilde det ærede Medlem se, om Venstre til syvende og sidst vilde være imod den. Det vil jeg give det ærede Medlem Ret i. Det er meget muligt, at der, naar vi har gennemlevet det Valg, som jo bliver en Nødvendighed, hvis der ikke kommer en Ordning af Importreguleringen mellem de Herrer, kan komme — fordi man saa ved, hvilket Grundlag vi staar paa i denne Sal — en Betragtning, som siger: Det er vort Lands hele økonomiske Fremtid, det gælder om, vi maa derfor se at løse Spørgsmaalet i Fællesskab. Og saa siger jeg